

Χερουβικός ύμνος - Μεγάλη Είσοδος.

/ [Ορθόδοξη πίστη](#)

Κατά την αργόρρυθμη και μεγαλόπρεπη μελωδία του Χερουβικού ύμνου, οι πιστοί που εικονίζουν «μυστικώς» τους αγγέλους, καλούνται ν' αποθέσουν κατά μέρος όλη τη μέριμνα του βίου τούτου για ν' αναχθούν πέρα από το χώρο και τον χρόνο, πέρα από τα πρόσκαιρα και εφήμερα, στην «εν ελευθερία και ανέσει» υποδοχή του Βασιλέα των όλων, του Βασιλέα της κτίσεως.

«Με το να διώξης τη μέριμνα κάνεις τη δουλειά (όλες τις δουλειές) άνετα, τις κάνει ο Θεός ο ίδιος. Απωθούμε τη μέριμνα, και υποδεχόμαστε το Βασιλέα των όλων. Ή το ένα θα κάνωμε ή το άλλο. Η μέριμνα είναι σύγχυση, Βαβέλ, είναι πύρινος Μολώχ που κατακαίει τον άνθρωπο σώματι και πνεύματι. Ο Βασιλεύς των όλων είναι πάντοτε ερχόμενος και αναγεννών. Η συνάντησή του μέσα στον τρισάγιο ύμνο και τον εικονισμό των χερουβείμ, ήδη φέρνει τον άνθρωπο στην εσχατολογική ελευθερία και του χαρίζει τα πάντα ξένως και αναφαιρέτως» (Αρχιμ. Βασίλειος Ιβηρίτης).

Η ψυχή, ευρισκόμενη στην αναμονή της ελεύσεως του Κυρίου, υποδέχεται τα τίμια

δώρα που συνοδεύονται αοράτως από τ' αγγελικά τάγματα. Η μεγάλη είσοδος, ή η λιτανεία της προθέσεως, είναι η μεταφορά των προσφερομένων δώρων, που δεν έχουν ακόμη καθαγιασθή, από την άγια πρόθεση στην άγια τράπεζα μέσα από το λαό. Συμβολίζει την πορεία του Χριστού προς το Γολγοθά και τον τάφο. Γι' αυτό, εκτός από τα εξαπτέρυγα και το θυμίαμα, συνοδεύουν τα τίμια δώρα η λόγχη, ο σταυρός, η λαβίδα, όταν υπάρχουν περισσότεροι από ένας ιερείς.

Εναποθέτοντας τα τίμια δώρα επάνω στο ανοικτό αντιμήνσιο που ευρίσκεται στην άγια τράπεζα, ο ιερέας προφέρει τα εξής λόγια που θυμίζουν την ταφή του Κυρίου: «ο ευσχήμων Ιωσήφ από του ξύλου καθελών τό άχραντόν σου σώμα σινδόνι καθαρά ειλήσας και αρώμασιν εν μνήματι καινώ κηδεύσας απέθετο». Και στη συνέχεια θα τα καλύψει με το μεγάλο κάλυμμα, τον «αέρα», που παριστάνει τη σινδόνα – το σάβανο, που τυλίχθηκε το νεκρό σώμα του Ιησού. Θα τα θυμιάσει με ευωδιαστό θυμίαμα, όπως οι μυροφόρες τότε με τα αρώματα, και θα πει την ευχή της προθέσεως, παρακαλώντας τον Κύριο, το Θεό τον Παντοκράτορα, το μόνο «Άγιο, να δεχτεί τη δέηση και να την προσαγάγει στο άγιο θυσιαστήριό Του. Κι ακόμα, να μας αξιώσει να βρούμε χάρη ενώπιόν Του, ώστε να γίνει ευπρόσδεκτη η θυσία μας και να κατασκηνώσει το «Πνεύμα της χάριτος Του το αγαθόν εφ' ημάς και επί τα προκείμενα δώρα και επί πάντα τον λαόν Του».

π. Ανδρέας Αγαθοκλέους

Πηγή: isagiastriados.com